

Спати вклала синопка русявого...

Анна Ахматова

* * *

Спати вклала синопка русявого
І по воду пішла до озера,
Все співаючи йшла, веселая,
Зачерпнула води і слухаю:
Та знайомий голос вчувається,
Дзвін дзвенить щосил
Із-під синіх хвиль,
Так у нас дзвонили в граді Кітежі.
Ось великі б'ють від Єгорія,
А що менші з вежі Благовіщення,
Промовляють вони грізним голосом:
"Ой одна ти пішла від приступу,
Та не чула ти нашого стогону,
Та не бачила лютої гибелі.
А за тебе свіча негасимая
Світиться на престолі божому.
Чом же ти на землі загаялась,
Одягти вінець забарилася?
Розпустився твій крин ополуночі,
І фата до ніг тобі зіткана.
Що ж печалиш ти брата-воїна,
І сестру — голубицю-схимницю,
І синопка свого кучерявого?"
Як останнє слово почула я —
Білий світ у вічу потьмарився,
Озирнулася — аж палає дім.

Березень 1940